

Załącznik Nr 1
do Zarządzenia
Wójta Gminy Dobrcz
Nr 72 /09

Instrukcja
Bezpieczeństwa Pożarowego
Urzędu Gminy w Dobrczu
ul. Długa 50

Opracował:

inspektor ochrony p.poż. mgr Dariusz Karbowski

Dobrcz, listopad 2009 r.

SPIS TREŚCI

I. Zagadnienia podstawowe	3
1.1. Ustalenia organizacyjne	3
1.2. Formuły ogólne w zagadnieniach przeciwpożarowych	4
1.3. Wykaz obowiązujących przepisów i norm	5
II. Warunki ochrony przeciwpożarowej obiektu i sposobu jego użytkowania	6
2.1. Charakterystyka opisywanego obiektu.	6
2.2. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru	8
2.3. Obowiązki pracowników	11
III. Sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiektach urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic oraz instalacji technicznych	12
3.1. Gaśnice	12
3.2. Zasady sytuowania gaśnic	13
3.3. Przeznaczenie gaśnic	13
3.4. Zasady praktycznego użycia gaśnic	14
3.5. Sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie gaśnic	15
3.6. Okresowe przeglądy i konserwacja instalacji technicznych.	17
IV. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia	18
4.1. Instrukcja postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia	18
V. Sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.....	22
VI. Ewakuacja	25
6.1. Organizacja ewakuacji	26
6.2. Sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi	29

I. ZAGADNIENIA PODSTAWOWE

1.1 . Ustalenia organizacyjne

Celem opracowania jest ustalenie wymagań przeciwpożarowych w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym, itd.. jakie należy uwzględnić w czasie funkcjonowania budynku użyteczności publicznej - Urzędu Gminy w Dobrczu.

Instrukcja określa:

- warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z przeznaczenia obiektu i sposobu użytkowania oraz zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru,
- sposób poddawania przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
- sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia,
- sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym,
- sposoby prowadzenia ewakuacji, w tym sposoby praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji ludzi,
- sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu (pracowników) z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi.

Do zapoznania z instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy użytkownicy obiektu (pracownicy), bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają w oświadczeniu własnoręcznym podpisem, które zostaje włączone do akt osobowych pracownika.

Postanowienia instrukcji obowiązują również pracowników firm i przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą lub wykonujących jakiekolwiek prace na terenie przedmiotowego obiektu. Umowa o powierzenie prac na terenie obiektu lub jego części musi zobowiązywać wykonawców do przestrzegania ustaleń wynikających z treści instrukcji. Wykonawcy ponadto zobowiązani są zapoznać z treścią instrukcji swoich pracowników, którzy również potwierdzają przyjęcie do wiadomości jej postanowień własnoręcznym podpisem. Wójt Gminy Dobrcz (lub osoba przez niego upoważniona) ma prawo i obowiązek kontrolować wykonawców tych prac i ich pracowników w zakresie realizacji w/w ustaleń oraz przestrzegania postanowień przedmiotowej instrukcji.

Niniejsza instrukcja nie zwalnia z obowiązku poznania i przestrzegania wymagań ochrony przeciwpożarowej określonych w przepisach szczególnych, wewnętrznych zarządzeniach i instrukcjach dotyczących tego typu obiektów oraz zaleceniach upoważnionych organów

kontrolnych.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

1.2 . **Formuły ogólne w zagadnieniach przeciw pożarowych**

Pożar - niekontrolowany proces palenia w miejscu do tego nieprzeznaczonym.

Ciecz palna - ciecz o temperaturze zapłonu do 100 °C.

Obciążenie ogniowe - ilość jednostek cieplnych przypadających na jednostkę powierzchni.

Materiały niebezpieczne pożarowo - gazy palne: ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328.15 K (55 °C): materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne: materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu: materiały wybuchowe i pirotechniczne: materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji; materiały mające skłonności do samozapalenia.

Zagrożenie wybuchem - możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny lub przekroczenie temperatury samozapalenia) wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia.

Strefa zagrożenia wybuchem - przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną a górną granicą wybuchowości.

Mieszanina wybuchowa - mieszanina gazów, par lub mgieł palnych cieczy, a także pyłów lub włókien z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu substancji palnej zawartym między dolną a górną granicą wybuchowości. w której po zaistnieniu zapłonu reakcja przebiega dalej samorzutnie.

Granica wybuchowości - stężenie składnika palnego lub mieszaniny składników w powietrzu, przy którym może nastąpić zapalenie się tego składnika (składników). W miarę oddalania się od dolnej granicy wybuchowości do górnej granicy wybuchowości prędkość spalania zwiększa się aż do wybuchu, a następnie zmniejsza do zera.

Dolna granica wybuchowości (DGW) / Górna granica wybuchowości (GGW) - najniższe / najwyższe stężenie substancji palnej (gazów, par, pyłów) w mieszaninie z

powietrzem, przy którym może nastąpić zapalenie się tej substancji (wybuch) pod wpływem bodźca termicznego.

Temperatura zapłonu - najniższa temperatura, w której pary cieczy łatwopalnej, zmieszane w odpowiednim stosunku z powietrzem zapalają się od bodźca termicznego (iskry lub płomienia)

Temperatura samozapłonu - najniższa temperatura, przy której następuje zapalenie się substancji palnej w wyniku zetknięcia z gorącą powierzchnią lub wskutek oddziaływania promieniowania cieplnego tej powierzchni (bez udziału zewnętrznego płomienia lub iskry).

Strefa pożarowa - przestrzeń wydzielona w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej przestrzeni.

Techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego - urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.

Urządzenia przeciwpożarowe - rozumie się przez to urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do wykrywania i zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty i zawory hydrantowe, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe kłapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed wybuchem, oraz drzwi i bramy przeciwpożarowe, o ile są wyposażone w systemy sterowania.

1.3 Wykaz obowiązujących norm i przepisów

Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst pierwotny: Dz. U. 1991 r. Nr 81 poz. 351, tekst jednolity: Dz. U. 02.147.1229)

Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tekst pierwotny: Dz. U. 1991 r. Nr 88 poz. 400, tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 147 poz. 1230)

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. nr 207, poz. 2016 z późn. zm.),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2003 r. nr 121, poz. 1138),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w

sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2003 r. nr 121, poz. 1139),

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. nr 75, poz. 690 z późn. zm.),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyrobów służących do ochrony przeciwpożarowej, które mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane wyłącznie na podstawie certyfikatu zgodności (Dz. U. z 1998 r. nr 55, poz. 362),

PN-86/E-05003/01 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne.

PN-86/E-05003/02 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona podstawowa,

PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona Przeciwpożarowa,

PN-92/N-01256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja,

PN-N-01256-5 Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych,

PN-N-01256-4 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe,

PN-92/M-51079/02 Sprzęt pożarniczy. Gaśnice przenośne. Badanie szczelności, przewodności elektrycznej, zagęszczalności oraz wymagania szczególne,

PN-92/M-51079/04 Sprzęt pożarniczy. Gaśnice przenośne. Wielkości napełniania i minimalne wymagania skuteczności gaśniczej,

PN-92/M-51079/05 Sprzęt pożarniczy. Gaśnice przenośne. Wymagania i badania dodatkowe

II WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ OBIEKTU I SPOSOBU JEGO UŻYTKOWANIA

2.1 . Charakterystyka obiektu

Budynek Urzędu Gminy w Dobrczu jest budynkiem wolnostojącym dwukondygnacyjnym, o wysokości około 10 m, częściowo podpiwniczony. Zlokalizowany jest w pobliżu ulicy Długiej, nr 50.

Wysokość budynku wynosi 7,5 m. Strop położony jest na belkach drewnianych.

Za tym budynkiem (od strony zachodniej) znajduje się budynek Urzędu Stanu Cywilnego. W budynku USC Dobrcz pracuje 7 pracowników). Budynek ten jest wykonany z materiałów niepalnych. Pomiedzy nimi mogą parkować samochody.

Budynek Urzędu Gminy zbudowany jest z materiałów niepalnych (cegła pustaki), stropy betonowe. Teren wokół płaski, zagospodarowany i utwardzony. Okna w ramach plastikowych. Na pierwszej kondygnacji zamontowane kraty okienne.

Klasa bezpieczeństwa pożarowego oby budynków to ZL III zagrożenia ludzi. Od strony północnej UG wydzielona jest część mieszkalna.

Budynek stanowi jedną strefę pożarową, nie posiada elementów oddzielenia pożarowego.

Klatki schodowe nie są wydzielone.

Układ komunikacyjny stanowi klatka schodowa: wejście główne zlokalizowane jest od ulicy Długiej- strona wschodnia, na stronie północnej znajduje się wejście z podjazdem dla osób niepełnosprawnych, i trzecie wejście ewakuacyjne od strony zachodniej.

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje :

- wodno – kanalizacyjną
- elektryczną
- telefoniczną
- komputerową
- centralnego ogrzewania (kotłownia olejowa oddalona o około 120 m)

W budynku Urzędu Gminy pracuje około 35 pracowników , w którym w godzinach urzędowania włącznie z petentami przebywa do 50 osób.

Analizując warunki konstrukcyjne i funkcjonalne obiektu można założyć, że potencjalnymi źródłami powstania pożaru lub innego zagrożenia mogą być:

1. Wady oraz awaryjny stan pracy instalacji i urządzeń elektrycznych, w tym:

- niewłaściwe wykonanie lub stosowanie niewłaściwych urządzeń zabezpieczających.
- stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń.
- brak bieżącej i okresowej konserwacji.
- przeciążenie spowodowane włączeniem dużej ilości odbiorników energii do jednego obwodu elektrycznego.
- niezachowanie odpowiednich odległości elektrycznych urządzeń grzewczych i żarowych punktów świetlnych od materiałów palnych.
- pozostawienie bez dozoru włączonych odbiorników energii elektrycznej, nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji.
- eksploatacja urządzeń grzewczych niezgodnie z zaleceniami producenta.

2. Używanie ognia otwartego, w tym:

- używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących

zainicjować zapłon w miejscach do tego celu nieprzeznaczonych,

-nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas prowadzenia prac naprawczych lub remontowo-budowlanych polegających na spawaniu, cięciu, rozgrzewaniu substancji, malowaniu i klejeniu z użyciem materiałów niebezpiecznych pożarowo,

-zaproszenie ognia.

3. Wady techniczno-budowlane oraz awaryjny stan pracy urządzeń i instalacji grzewczej na paliwo ciekłe (olej opałowy) oraz użytkowanie uszkodzonych przewodów kominowych. W prawidłowo pracującej instalacji zagrożenie to jest znikome. Zagrożenia mogą powstać przede wszystkim z braku należytej dbałości o instalację i urządzenia (wystąpienie nieszczelności) oraz w awaryjnym stanie pracy urządzeń i instalacji.

4. Wadliwy, awaryjny stan pracy oraz niewłaściwa eksploatacja kuchenki zasilanej z butli z gazem płynnym.

5. Nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych.

6. Umyślne podpalenie.

Głównymi drogami rozprzestrzeniania się ognia w obiekcie będą:

-palne elementy budynku.

-palny wystrój wnętrz i wyposażenie pomieszczeń, np. regały, biurka, krzesła.

-palne materiały znajdujące się w budynku, np. papier.

-izolacja przewodów i kabli elektrycznych oraz wyroby z tworzyw sztucznych,

które dodatkowo w procesie palenia wydzielają toksyczne gazy.

2.2. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru

Do podstawowych obowiązków zarządcy obiektu (Wójta Gminy Dobrcz) i wszystkich pracowników należy zapobieganie możliwości powstania pożaru. W tym celu konieczne jest użytkowanie obiektu zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w dokumentacji projektowej. Polskich Normach, przepisach przeciwpożarowych i budowlanych oraz innych przepisach dotyczących tego typu obiektów.

Czynności zabronione i obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej określa w większości rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem w obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działań ratowniczych lub ewakuacji, a w szczególności:

1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:

-w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu. spełniających wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203).

-w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo.

-w miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez zarządcę obiektu i oznakowanych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa;

2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta, bądź

niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikającym z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru. wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia:

3) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze:

4) rozpalanie ognisk lub wysypywanie gorącego popiołu i żużla, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów oraz w mniejszej odległości od tych obiektów niż 10 m:

5) składowanie poza budynkami, w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki. materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu:

6) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta:

7) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych. jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;

8) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;

9) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość

poniżej wymaganych wartości;

10) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;

11) składowanie materiałów palnych na nieużytkowych poddaszach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach:

12) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie:

13) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

a) gaśnic

b) wyjść ewakuacyjnych.

c) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.

Ponadto do zarządcy obiektu (Wójta Gminy Dobrcz) należy:

1) wyposażyć obiekt w wymagane gaśnice;

2) utrzymywać gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej:

3) umieścić w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych:

4) oznakować znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:

a) drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,

b) miejsca usytuowania gaśnic.

c) miejsce usytuowania przeciwpożarowego (głównego) wyłącznika prądu.

d) pomieszczenia, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,

e) miejsce zbiórki do ewakuacji oraz miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych:

5) przygotować obiekt do prowadzenia akcji ratowniczej:

6) utrzymywać obiekt i teren zewnętrzny w należyтым porządku i czystości - wyznaczyć odpowiednie miejsce na usuwanie palnych odpadów i śmieci (wyposażyć go w niepalne pojemniki, a następnie systematycznie je usuwać):

7) stosować do ochrony przeciwpożarowej sprzęt, urządzenia, elementy, środki i instalacje posiadające certyfikaty CNBOP i/lub ITB:

8) organizować szkolenia pracowników z zakresu ochrony przeciwpożarowej:

9) prace remontowe na terenie obiektu kwalifikowane do prac niebezpiecznych pod względem

pożarowym prowadzić w oparciu o wytyczne prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych zawarte w rozdziale V niniejszej instrukcji:

- 10) powierzyć czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej osobie posiadającej odpowiednie kwalifikacje, zgodne z wymaganiami przepisów;
- 11) współpracować z Komendą Miejską Straży Pożarnej w Bydgoszczy oraz podejmować działania na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie;
- 12) zapewnić przeprowadzanie okresowej aktualizacji instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz po takich zmianach w sposobie użytkowania obiektu, które mają wpływ na warunki ochrony przeciwpożarowej.

2.3 . Obowiązki pracowników

Wszyscy pracownicy bez względu na zajmowane stanowisko ponoszą odpowiedzialność za przestrzeganie podstawowych zasad i przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Kierownicy komórek organizacyjnych i podlegli pracownicy obowiązani są zabezpieczyć własne stanowisko pracy przed zagrożeniem pożarowym i innym miejscowym zagrożeniem. Każdy pracownik powinien posiadać:

- znajomość zagrożenia pożarowego występującego w obiekcie.
- znajomość zasad postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, a w szczególności zasad ewakuacji ludzi i mienia oraz dróg i środków ewakuacji.
- znajomość miejsc usytuowania gaśnic oraz przeciwpożarowego (głównego) wyłącznika prądu.
- praktyczną znajomość obsługi gaśnic znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

Każdy pracownik ma obowiązek:

- udziału w akcji ratowniczo-gaśniczej i podporządkowania się poleceniom kierującego akcją, jeżeli nie zagraża to jego zdrowiu i życiu, niezwłocznego zgłaszania zarządcy obiektu (Wójtowi Gminy Dobrcz) lub osobie zastępującej go usterek mogących spowodować pożar lub inne zagrożenie
- udziału w szkoleniach przeciwpożarowych.
- przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej i postanowień przedmiotowej instrukcji oraz przepisów wewnętrznych (jeżeli zostały wprowadzone przez Wójta Gminy Dobrcz).

Każdy pracownik ma obowiązek przestrzegania zakazu:

- używania na terenie obiektu ognia otwartego z wyjątkiem miejsc do tego celu wyznaczonych.

-gromadzenia i przechowywania materiałów palnych w miejscach do tego celu nieprzeznaczonych.

-utrudniania dostępu do gaśnic oraz wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.

III SPOSOBY PODDAWANIA PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOSCIOM KONSERWACYJNYM STSOOWANYCH W OBIEKTACH URZADZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH I GAŚNIC ORAZ INSTALACJI TECHNICZNYCH.

3.1 . Gaśnice

Gaśnice stanowią najczęstszy rodzaj sprzętu gaśniczego, w jaki wyposaża się obiekty w celu ochrony przeciwpożarowej. Przeznaczone są do gaszenia pożarów w początkowej fazie, cechuje je łatwość obsługi, mała waga oraz łatwa dostępność w miejscach zagrożonych pożarem.

Zgodnie z wymaganiami § 28 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, obiekt powinien być wyposażony w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic lub w gaśnice przewoźne.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

-A - materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli:

-B - cieczy i materiałów stałych topiących się:

-C - gazów:

-D - metali:

-F - tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych: 1) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:

- a) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
- b) produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m².
- c) zawierającej pomieszczenia zagrożone wybuchem:

2) na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej w pkt 1. z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

3.2. Zasady sytuowania gaśnic

1. Gaśnice w obiektach powinny być rozmieszczane:

-w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności przy wejściach do budynków.

- na klatkach schodowych i korytarzach,

-przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz:

-w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne i działanie źródeł ciepła, np. grzejniki:

-w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

2.Przy rozmieszczaniu gaśnic powinny być spełnione następujące warunki:

-odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m;

-do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1m;

-miejsca usytuowania gaśnic należy oznakować znakami bezpieczeństwa zgodnymi z wymaganiami Polskiej Normy PN-92/N-01256/01.

3.3. Przeznaczenie gaśnic

Wybór odpowiedniego sprzętu gaśniczego uzależniony jest od rodzaju materiału lub urządzenia, które będziemy gasić w przypadku powstania pożaru.

Przy ustalaniu rodzaju gaśnic podczas wyposażania obiektów, należy stosować następujące zasady:

-do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewna, papieru, tkanin, itp.) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe ABC, płynowe, pianowe lub hydronetki wodne - pożary grupy A można również gasić wodą z hydrantów lub wiader:

-do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się, np.: benzyny, lakierów, itp.) stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe lub proszkowe;

-do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych, np.: propanu-butanu, acetyleny, itp.) stosuje

się zamiennie gaśnice proszkowe lub śniegowe;

-do gaszenia pożarów grupy D (metali alkalicznych, np.: sodu, magnezu, potasu, litu, cezu, itp.) stosuje się gaśnice proszkowe napełnione specjalnym proszkiem:

-do gaszenia pożarów grupy F (produkty żywnościowe, np.: oleje roślinne lub zwierzęce i tłuszcze) stosuje się gaśnice pianowe zawierające specjalny środek gaśniczy „Fettex”.

UWAGA ! W pobliżu elektroniki użytkowej oraz instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem zabrania się używać gaśnic pianowych, płynowych, wody oraz innych środków gaśniczych, których podstawowym składnikiem jest woda.

3.4. Zasady praktycznego użycia gaśnic

Gaśnica proszkowa jest to cylindryczny zbiornik zaopatrzony w dźwignię uruchamiającą zawór lub zbijak. Środek gaśniczy (proszek) wyrzucany jest przez dyszę lub wężyk zakończony prądowniczką przy pomocy gazu obojętnego (azot lub dwutlenek węgla). Gaśnice proszkowe cechuje wysoka skuteczność gaśnicza proszków, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerywającym) proces palenia, będącym reakcją chemiczną. Efekt gaśniczy uzyskiwany jest dzięki temu, że proszek pod wpływem wysokiej temperatury rozpuszcza się powlekając palący materiał warstwą izolacyjną odcinającą dopływ tlenu. Jednocześnie wydmuchiwany jest wraz z proszkiem dwutlenek węgla potęgujący właściwości gaśnicze proszku.

Sposób użycia: po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i wyciągamy zawleczkę blokującą, uruchamiamy dźwignię lub wciskamy zbijak i kierujemy strumień środka gaśniczego na ognisko pożaru. Działanie gaśnicy proszkowej można w każdej chwili przerwać poprzez zwolnienie dźwigni uruchamiającej lub dźwigni prądowniczki. Ze względu na budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej.

Gaśnica płynowa przeznaczona jest do gaszenia pożarów ciał stałych, np. tworzyw sztucznych, tkanin, papieru, drewna oraz cieczy palnych. Działanie gaśnicze polega na schładzaniu palącego się materiału oraz na odcięciu dopływu powietrza do strefy spalania. Sposób użycia: wyciągnąć zawleczkę, wcisnąć ręką zbijak, nacisnąć dźwignię końcówki węża i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia.

UWAGA ! Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem.

Gaśnica śniegowa CO₂ przeznaczona jest do gaszenia w zarodku pożarów cieczy i gazów palnych oraz instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem. Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na silnym oziębieniu palących się materiałów oraz

zmniejszeniu stopnia nasycenia mieszaniny palnej tlenem. Z otwartej gaśnicy wydobywa się dwutlenek węgla w postaci białego śniegu, który szybko przechodząc w stan gazowy otula palący się materiał niewidoczną warstwą niepalnego i cięższego od powietrza gazu, odcinając dostęp tlenu. Z uwagi na niską temperaturę środka gaśniczego wydobywającego się z gaśnicy (- 72 °C). należy zachować ostrożność i unikać dotykania części metalowych gaśnicy.

UWAGA ! Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami palącej się na człowieku odzieży. Sposób użycia: po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zbliżamy się z nią do źródła ognia, chwytamy za specjalną obejmę przeznaczoną na rękę, wyciągamy zawleczkę i kierujemy wylot prądownicy na źródło ognia, następnie naciskamy dźwignię uruchamiającą. Działanie gaśnicy śniegowej można w każdej chwili przerwać poprzez zwolnienie dźwigni uruchamiającej. Podstawowy sposób użycia gaśnic przedstawiany jest także w sposób graficzny na etykietach naklejonych na gaśnice.

3.5. Sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie gaśnic

Zgodnie § 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Ze względu na brak dokumentu regulującego zasady przeglądów technicznych i konserwacji gaśnic, do zakresu działań na rzecz "utrzymania gaśnic w gotowości" należy zaliczyć:

- Kontrola wykonywana przez użytkownika lub jego przedstawiciela - przegląd

Zaleca się wykonywanie regularnej kontroli wzrokowej, która powinna stwierdzić czy gaśnica:

- znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym. jest niezastawiona,

- ma czytelną instrukcję obsługi.

- nie jest w sposób widoczny uszkodzona - ma plomby i wskaźniki nieuszkodzone, ciśnieniomierz w zakresie działania,

- jest odpowiedniego typu i wielkości napełnienia.

- jest oznakowana znakiem zgodnym z Polską Normą.

W zakresie kontroli jest ocena stanu technicznego gaśnicy.

2. Konserwacja - czyli czynności służące utrzymaniu sprzętu w dobrym stanie technicznym

Należy między innymi wykonać i sprawdzić:

- ogólny stan techniczny gaśnicy,
- powłokę malarską.
- ciężar lub objętość środka gaśniczego oraz jego parametry fizyczne i chemiczne,
- terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych przez UDT.
- stan węży i zabezpieczeń - elementy z tworzywa sztucznego, czy nie są uszkodzone.
- drożność wylotu prądowniczki,
- czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
- uchwyt gaśnicy - czy nie jest uszkodzony i dobrze przytwierdzony.

Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same, jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP.

Jeżeli gaśnica jest sprawna wykonać odpowiednie oznaczenia na etykiecie kontrolnej.

3. Naprawa - wykonuje się wtedy, gdy zasadnicze elementy gaśnicy takie jak prądowniczka, głowica, zawory uległy zniszczeniu

Niedopuszczalne są naprawy zbiorników, a także zaworów bezpieczeństwa. W naprawie muszą być stosowane części i środki gaśnicze takie same, na jakie wyrób otrzymał certyfikat CNBOP.

4. Ładowanie - wykonuje się wtedy, gdy gaśnica została użyta oraz w przypadku, gdy upłynął okres gwarancji środka gaśniczego lub termin kontroli zbiornika ciśnieniowego

Zakres zadań do wykonania jak przy naprawie.

Uwaga ! Gaśnica musi być napełniona po każdym użyciu - także w przypadku częściowego opróżnienia zbiornika ze środkiem gaśniczym.

5. Eliminowanie gaśnic nienadających się do konserwacji.

Eliminowanie (wycofywanie) gaśnicy nienadającej się do konserwacji wykonuje się w przypadku, gdy gaśnica nie spełnia normy PN-92/M-51079, a w szczególności:

- gaśnica pod stałym ciśnieniem nie posiada wskaźnika ciśnienia.
- zbiornik nie posiada trwałego oznakowania daty produkcji i znaku producenta,
- zawiera nie produkowany obecnie środek gaśniczy.
- brak jest oryginalnych części zamiennych,
- zbiornik posiada uszkodzenia - wgniecenia, ślady korozji lub napraw spawalniczych.

- do wcześniejszej naprawy użyto nie oryginalne części zamienne lub środek gaśniczy.
- zbiornik otrzymał negatywną ocenę podczas badania ciśnieniowego.

6. Etykieta konserwacji

Etykieta kontrolna umieszcza się na gaśnicy tak, by nie zakrywała żadnych napisów producenta.

Na etykiecie powinny być podane następujące informacje:

- rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont).
- nazwa i adres jednostki konserwującej.
- znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę.
- data (rok, miesiąc) konserwacji.
- data następnego przeglądu.

3.6. Okresowe przeglądy i konserwacja instalacji technicznych

Instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji.

UWAGA ! Eksploatacja instalacji i urządzeń mogących być przyczyną pożaru jest zabroniona.

Zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę:

1) okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego:

a) elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu.

b) instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska.

c) instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych);

2) okresowej kontroli, co najmniej raz na 5 lat. polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia: kontrolą tą powinno być objęte również badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu. zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

Kontrolę stanu technicznego instalacji elektrycznych, piorunochronnych i gazowych powinny

wykonywać osoby posiadające kwalifikacje wymagane przy wykonywaniu dozoru nad eksploatacją urządzeń, instalacji oraz sieci energetycznych i gazowych. Kontrolę stanu technicznego przewodów kominowych powinny przeprowadzać:

- 1) osoby posiadające kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominarskim - w odniesieniu do przewodów dymowych oraz grawitacyjnych przewodów spalinowych i wentylacyjnych,
- 2) osoby posiadające uprawnienia budowlane odpowiedniej specjalności - w odniesieniu do przewodów kominowych, o których mowa w pkt 1 oraz do kominów przemysłowych, kominów wolno stojących oraz kominów lub przewodów kominowych, w których ciąg kominowy jest wymuszony pracą urządzeń mechanicznych.

Ponadto zgodnie z wymaganiami § 30 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, w obiektach, w których odbywa się proces spalania paliwa stałego, ciekłego lub gazowego, usuwa się zanieczyszczenia z przewodów dymowych i spalinowych:

- 1) od palenisk zakładów zbiorowego żywienia i usług gastronomicznych - co najmniej raz w miesiącu, jeżeli przepisy miejscowe nie stanowią inaczej;
- 2) od palenisk opalanych paliwem stałym niewymienionych w pkt 1 - co najmniej cztery razy w roku;
- 3) od palenisk opalanych paliwem płynnym i gazowym niewymienionych w pkt. 1 - co najmniej dwa razy w roku.

W obiektach, w których odbywa się proces spalania paliwa stałego, ciekłego lub gazowego, usuwa się zanieczyszczenia z przewodów wentylacyjnych co najmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowych.

IV. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

4.1. Instrukcja postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia

Osoba, która pierwsza zauważyła pożar lub inne zagrożenie, ma obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym fakcie wszelkimi możliwymi środkami (donośnym głosem lub przez telefon) osoby znajdujące się w strefie zagrożenia oraz jednostkę straży pożarnej i przełożonych. Czynności te można zlecić innej osobie, samemu zaś przystąpić niezwłocznie do gaszenia pożaru (usuwania zagrożenia) przy użyciu dostępnych środków gaśniczych.

4.1.1. Alarmowanie

Przy telefonicznym zgłoszeniu zdarzenia do straży pożarnej tel. 998 (112), należy podać:

- 1) Miejsce pożaru (lub innego zagrożenia) - np. pożar w budynku Urzędy Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50.
- 2) Co się pali, na którym piętrze (jakie wystąpiło zagrożenie) - np. pali się w pokoju biurowym na I piętrze.
- 3) Czy istnieje zagrożenie życia ludzkiego.
- 4) Numer telefonu z którego zgłasza się pożar (inne zagrożenie) i swoje imię i nazwisko.

UWAGA !

Odłożyć słuchawkę dopiero po otrzymaniu potwierdzenia o przyjęciu zgłoszenia przez straż pożarną. Odczekać chwilę przy telefonie na ewentualne sprawdzenie zgłoszenia.

W razie potrzeby (nieszczęśliwy wypadek, itp.) należy zaalarmować również:

Pogotowie Ratunkowe tel. 999

Policję tel. 997

Pogotowie Energetyczne tel. 991

Ochotnicza Straż Pożarna w Dobrczu tel. 052-364-80-39 , w godz. 7.30-15.30 w dni robocze lub całodobowo telefon alarmowy - 998

4.1.2. Akcja ratowniczo-gaśnicza

W celu sprawnego przeprowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej, należy postępować w następujący sposób:

- 1) Zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki.
- 2) Zarządca obiektu (Wójt Gminy) lub osoba zastępująca go obejmuje kierownictwo akcją ratowniczo-gaśniczą do czasu przystąpienia do działań jednostek straży pożarnej.
- 3) Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w obiekcie o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz o konieczności ewakuacji - zasady prowadzenia ewakuacji określa pkt 6.1. niniejszej instrukcji.
- 4) Wszyscy pracownicy podporządkowują się poleceniom kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą i przystępują do działań związanych z likwidacją pożaru za pomocą gaśnic oraz innych środków, które mogą pomóc w gaszeniu pożaru.

UWAGA ! Przed przystąpieniem do działań ratowniczo-gaśniczych, należy wyłączyć dopływ energii elektrycznej do pomieszczenia objętego pożarem - główny wyłącznik prądu znajduje się w pomieszczeniu prywatnym przylegającym do Urzędu Gminy (na klatce schodowej-parter) , odłącza

zasilanie całego budynku z wyłączeniem pomieszczenia centrali telefonicznej, które posiada niezależny wyłącznik prądu usytuowany na zewnętrznej ścianie budynku przy wejściu do tego pomieszczenia.

5) Po zgłoszeniu pożaru lub innego zagrożenia do straży pożarnej, kierujący akcją ratowniczą niezwłocznie wyznacza osobę, która będzie oczekiwała przed budynkiem lub na drodze dojazdowej i skieruje służby ratownicze najkrótszą drogą na miejsce działań.

6) Po przybyciu pierwszej jednostki straży pożarnej, kierujący akcją zdaje meldunek z dotychczasowego przebiegu działań ratowniczych i podporządkowuje się wraz z podległym personelem dowódcy przybyłej jednostki straży pożarnej.

4.1.3. Obowiązki organizatora akcji ratowniczo-gaśniczej

Do obowiązków organizatora akcji ratowniczo-gaśniczej należy przede wszystkim:

1. Ocena zaistniałej sytuacji i ustalenie sposobu ograniczenia skutków zdarzenia.
2. Uruchomienie własnych sił i środków w celu podjęcia koniecznej ewakuacji, udzielenia pomocy poszkodowanym i rozpoczęcie akcji ratowniczo-gaśniczej.
3. Ścisłe współdziałanie (informacje, doradztwo) z kierującym akcją ratowniczą - dowódcą przybyłych jednostek ratowniczych.
4. Zabezpieczenie miejsca zdarzenia oraz likwidacja jego skutków po zakończeniu akcji ratowniczej.

4.1.4. Obowiązki osób biorących udział w akcji ratowniczo-gaśniczej

Akcję ratowniczo-gaśniczą należy podjąć natychmiast po zauważeniu zdarzenia. Osoby biorące udział w akcji ratowniczo-gaśniczej obowiązane są stosować się do poleceń osoby kierującej akcją. Do obowiązków osób biorących udział w akcji ratowniczej należy:

1. Ratowanie życia ludzkiego.
2. Wpływanie swoim zachowaniem na utrzymanie spokoju oraz przeciwdziałanie panice wśród osób biorących udział w akcji i przebywających na terenie obiektu (w szczególności osób o ograniczonej zdolności poruszania się), które należy natychmiast ewakuować w bezpieczne miejsce.
3. Wyłączenie dopływu energii elektrycznej do miejsca objętego pożarem oraz usunięcie z zasięgu działania ognia wszystkich materiałów niebezpiecznych pod względem pożarowym, cennych urządzeń i dokumentów.
4. Prowadzenie akcji ratowniczo-gaśniczej przy użyciu gaśnic usytuowanych w pobliżu miejsca pożaru oraz znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

4.1.5. Podstawowe zasady gaszenia pożarów.

1. Odciąć drogi rozprzestrzeniania się pożaru (zamknąć drzwi, okna oraz inne otwory w celu ograniczenia dopływu powietrza - tlenu do źródła ognia).
2. Usunąć z miejsc zagrożonych pożarem przedmioty i materiały palne w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się pożaru.
3. Zabezpieczyć bezpośrednio zagrożone pożarem pomieszczenia i przedmioty.
4. Zachować maksymalną ostrożność przy wchodzeniu do pomieszczeń objętych pożarem oraz zawsze zachować drogę odwrotu.
5. Podjąć próbę gaszenia pożaru - działania prowadzić z poziomu wyższego lub równego ognisku pożaru.
6. Prowadzić obserwację pomieszczeń sąsiadujących z miejscem pożaru.

UWAGA ! Obowiązkiem każdego pracownika jest praktyczna znajomość obsługi gaśnic znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

4.2. Zabezpieczenie pogorzeliska

1. Zarządca obiektu (Wójt Gminy Dobrcz) lub osoba aktualnie zastępująca go jest odpowiedzialna za:

- zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzeliskowego w celu zapobieżenia możliwości powstania powtórnego zapłonu.
- uporządkowanie pogorzeliska po uzgodnieniu z Policją i po zakończeniu działalności komisji, która może być powołana do zbadania przyczyny powstania pożaru.
- przywrócenie sprawności technicznej i funkcjonalnej gaśnic i instalacji technicznych w obiekcie przed ponownym przystąpieniem do jego użytkowania.

V. SPOSOBY WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM.

Pod pojęciem „prac niebezpiecznych pod względem pożarowym” , należy rozumieć wszelkie prace nieprzewidziane normalnym tokiem pracy lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, tj.:

- prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na przyległym do niego terenie, w sąsiedztwie składowanych materiałów palnych lub palnych elementów konstrukcyjnych budynków;

- prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych;

- prace prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których prowadzone były wcześniej prace z użyciem gazów, cieczy lub pyłów palnych.

Do takich prac. należy zaliczyć w szczególności:

- wszelkie prace z otwartym ogniem, np.:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne,

- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów.

- rozniesanie ognisk.

- używanie materiałów pirotechnicznych;

- wszelkie prace związane ze stosowaniem cieczy, gazów i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe, np.:

- przygotowywanie do stosowania gazów, cieczy i pyłów.

- stosowanie cieczy do malowania, lakierowania, klejenia, mycia.

- suszenie substancji palnych oraz usuwanie ich ze stanowisk pracy.

UWAGA ! Prace niebezpieczne pod względem pożarowym na terenie obiektu należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu oraz w miarę możliwości w okresie, gdy budynek nie jest użytkowany.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym zarządca obiektu (Wójt Gminy) lub osoba przez niego wyznaczona oraz wykonawca są obowiązani:

- ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym będą wykonywane prace.

- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzenienia się pożaru lub wybuchu.

- wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca prac, przebiegu prac oraz zabezpieczenie miejsca pracy po jego zakończeniu.

Wytyczne do zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

1. Niedopuszczalne jest jednoczesne prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, np. spawania, cięcia mechanicznego, itp. w pomieszczeniach, w których wykonywane są prace z zastosowaniem materiałów palnych (dotyczy to również pomieszczeń sąsiednich), polegające w szczególności na:

- klejeniu, malowaniu lub myciu z zastosowaniem rozcieńczalników łatwo zapalnych,
- szlifowaniu powierzchni wykonanych z materiałów palnych.
- zakładaniu palnych izolacji oraz prowadzeniu robót wykończeniowych przy zastosowaniu materiałów palnych.
- montowaniu wyposażenia wewnątrz wykonanego z materiałów palnych.

2. Przygotowanie pomieszczeń lub terenu do prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, polega na:

- oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace ze wszystkich palnych materiałów i zanieczyszczeń.
- odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych oraz niepalnych w opakowaniach palnych.
- zabezpieczeniu przed działaniem np. iskier lub rozprysków spawalniczych. materiałów, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe przez osłonięcie ich np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi, itp..
- sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych, nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń,
- uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp., znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
- zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, gazowych oraz instalacji z palną izolacją znajdujących się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami niebezpiecznymi pod względem pożarowym.
- sprawdzeniu, czy w miejscu planowanych prac lub w pomieszczeniach sąsiednich nie prowadzono w ostatnim czasie prac z użyciem substancji łatwo zapalnych.
- przygotowaniu w miejscu, w którym będą prowadzone prace:
 - napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki, np. drutu spawalniczego, elektrod, itp..
 - materiałów osłonowych i izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac.
 - niezbędnego sprzętu pomiarowego służącego do pomiaru stężeń par i gazów palnych w

rejonie prowadzenia prac.

- sprzętu gaśniczego.

- zapewnieniu stałej drożności dróg ewakuacyjnych z miejsca prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

3. Podczas wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym przy użyciu cieczy, gazów i pyłów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe, należy przestrzegać następujących zasad:

- dążyć do zmniejszania lub eliminacji stref zagrożenia wybuchem poprzez wentylowanie (mechaniczne, grawitacyjne) i przewietrzanie pomieszczeń

- na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy lub pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac oraz zapas umożliwiający utrzymanie ciągłości pracy,

- zapas substancji znajdujących się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach, • pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione.

- po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny, pojemniki szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia substancji, mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe,

- ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach, stanowiskach, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu.

- prace w pomieszczeniach i elementach instalacji technologicznych, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo zapalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie po uprzednim pomiarze stężeń par cieczy lub gazów w pomieszczeniu i stwierdzeniu nie przekraczania 10 % ich dolnej granicy wybuchowości.

4. Miejsce wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy wyposażyć w sprawny sprzęt gaśniczy umożliwiający likwidację wszystkich źródeł pożaru.

5. Po zakończeniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym w obiekcie, pomieszczeniu, w pomieszczeniach sąsiednich lub na terenie, należy przeprowadzić dokładną kontrolę, mającą na celu stwierdzenie czy:

- nie pozostawiono tłących lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac,

- nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru.

- sprzęt (np. spawalniczy) został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.

Po upływie 4 godzin, a w razie konieczności po 8 godzinach od zakończenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, należy przeprowadzić ponowną kontrolę.

6. Prace niebezpieczne pod względem pożarowym powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością zainicjowania pożaru.

7. Butle z gazami sprężonymi mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.

Ustalenia organizacyjne

1. Całkowitą odpowiedzialność za bezpieczne pod względem pożarowym prowadzenie prac zleconych firmom (grupom), ponosi wykonawca tych prac.

2. Zapis o odpowiedzialności wykonawcy za bezpieczne pod względem pożarowym prowadzenie prac powinien znaleźć się w umowie, a jeżeli prace prowadzone są bez umowy, w oświadczeniu potwierdzonym przez wykonawcę czytelnym podpisem.

3. Pracowników firm i przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą lub wykonujących jakiegokolwiek prace na terenie przedmiotowego obiektu, chcący wykonywać w nim lub na przyległym do niego terenie prace niebezpieczne pod względem pożarowym, powinni otrzymać od zarządcy obiektu (Wójta Gminy Dobrcz), pisemną zgodę na wykonywanie tego typu prac.

4. Przed przystąpieniem do prac niebezpiecznych pod względem pożarowym wszyscy użytkownicy znajdujący się w budynku, w którym będą prowadzone przedmiotowe prace lub na terenie przyległym powinni zostać powiadomieni przez wykonawcę tych prac o ich rozpoczęciu.

VI. EWAKUACJA

Ewakuację można zdefiniować jako przedsięwzięcie mające na celu sprawne opuszczenie obiektu (lub jego części) w możliwie najkrótszym czasie przez znajdujące się tam osoby, jeżeli w wyniku zdarzenia (pożar, katastrofa budowlana lub inne zagrożenie) może wystąpić zagrożenie dla ich życia i zdrowia.

W związku z powyższym z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające min. na:

-zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;

-zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;

-zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń:

-zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym - na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu:

-zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi. Wymagania dot. odpowiednich warunków ewakuacji określa rozporządzenie Ministra

Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Analizę warunków ewakuacji w obiekcie powinny przeprowadzać osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje - rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych.

6.1. Organizacja ewakuacji

Warunkiem podjęcia skutecznych działań ewakuacyjnych jest odpowiednio wczesne uzyskanie informacji o zaistnieniu zagrożenia, jej przetworzenie i przekazanie we właściwej formie do poszczególnych adresatów. Ostrzeganie i alarmowanie powinno umożliwić skuteczne uprzedzenie ludzi o zagrożeniu przy jednoczesnym zminimalizowaniu niebezpieczeństwa powstania paniki wśród osób przebywających w obiekcie.

Ewakuację z obiektu należy podjąć po ocenie przez kierującego akcją ratowniczą (Wójt Gminy Dobrcz lub osoba zastępująca go), czy rzeczywiście istnieje taka potrzeba.

Za zdarzenia, przy których występuje konieczność ewakuowania użytkowników obiektu, należy uznać w szczególności:

-pożar powstały w pomieszczeniach, w których stosowane są materiały łatwopalne, z uwagi na możliwość szybkiego rozprzestrzenienia się pożaru ,

-pożar, w wyniku którego wydzielają się substancje toksyczne lub powstaje duże zadymienie.

-pożar, który powstał w pobliżu klatek schodowych lub przejść na inne kondygnacje i w wyniku dalszego rozwoju może uniemożliwić ewakuację.

-pożar, którego nie udało się ugasić dostępnym podręcznym sprzętem gaśniczym.

-każde inne niż pożar zdarzenie stanowiące zagrożenie dla zdrowia lub życia przebywających w nim osób lub zagrażające konstrukcji budynku.

Podstawowym obowiązkiem wszystkich osób przebywających w obiekcie w przypadku powstania zagrożenia, jest współpraca oraz bezwzględne podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją ratowniczą, który do czasu przybycia jednostek ochrony przeciwpożarowej musi zorganizować ewakuację ludzi i mienia.

Osoby niebiorące udziału w akcji ratowniczej powinny ewakuować się najkrótszą oznakowaną bezpieczną drogą ewakuacyjną poza strefę objętą pożarem, a następnie na zewnątrz obiektu.

Rejonem ewakuacji dla wszystkich użytkowników budynku ustala się plac przy parkingu. Po podjęciu decyzji o ewakuacji, należy:

1. Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w zagrożonym obiekcie o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz o konieczności ewakuacji.

Osoba upoważniona przez kierującego akcją ratowniczą ogłasza na każdej kondygnacji budynku donośnym głosem alarm o następującej treści „ W budynku Urzędu Gminy w Dobrczu ul. Długa 50 powstał pożar (inne zagrożenie - wymienić jakie). Z upoważnienia podać dokładnie kogo (Wójta Gminy Dobrcz, osoby zastępującej go) zarządzam alarm ewakuacyjny dla wszystkich osób przebywających się w budynku (lub jego części)".

2. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych osób lub grup ewakuowanych, przyjmując założenie, że zgodnie z obowiązkami pracowniczymi, za sprawność i skuteczność ewakuacji odpowiedzialne są osoby funkcyjne (kierownicy komórek organizacyjnych). Ponadto kierujący akcją ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia z obiektu, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuacji.

3. W pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie - ewakuację rozpoczyna się od tych pomieszczeń (lub stref), w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Podczas prowadzenia ewakuacji należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.

4. W czasie trwania ewakuacji zachować ciszę i spokój. Poruszać się szybkim krokiem, bez podbiegania i wyprzedzania innych osób. Nie zatrzymywać się oraz nie poruszać się w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji.

5. W przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grup, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, np. telefonicznie lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od dróg wyjścia, a

znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła zagrożenia i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować z zewnątrz przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek straży pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.

6. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych, należy poruszać się w pozycji pochylonej. ze względu na to, że w strefie przypodłogowej dróg ewakuacyjnych panować będzie mniejsze zadymienie. Usta i drogi oddechowe w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie (sposób ten ułatwia oddychanie). Podczas ruchu przez silnie zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych, należy poruszać się wzdłuż ścian by nie stracić orientacji do kierunku ruchu.

7. Po zakończeniu ewakuacji należy dokładnie sprawdzić, czy wszystkie osoby opuściły poszczególne pomieszczenia. W razie niezgodności stanu osobowego ewakuowanych grup z ilością osób przebywających w obiekcie, należy natychmiast fakt ten zgłosić jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzenie pomieszczeń.

8. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia, należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentów i przedmiotów. Do ewakuacji mienia można wykorzystać wyłącznie sprawne fizycznie osoby.

9. W przypadku przybycia jednostek straży pożarnej w trakcie prowadzenia akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji Wójt Gminy Dobrcz lub osoba zastępująca go zobowiązany jest do złożenia zwięzłej informacji o przebiegu ewakuacji. a następnie do podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.

6.1.1. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas ewakuacji

Wszyscy uczestniczący w ewakuacji, a w szczególności organizujący działania ewakuacyjne w przedmiotowym obiekcie powinni pamiętać, że:

- ewakuację z II kondygnacji budynku należy prowadzić wyłącznie klatkami schodowymi.
- należy wyłączyć dopływ prądu do pomieszczeń i stref objętych pożarem.
- należy usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały palne, cenne urządzenia, walory itp..
- należy przeciwdziałać panice wśród ludzi przebywających w obiekcie (w szczególności osób o ograniczonej zdolności poruszania się), wzywając ich do zachowania spokoju. informując o drogach ewakuacji oraz roztaczając opiekę nad potrzebującymi pomocy.
- nie należy otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi do pomieszczeń, które mogą być objęte pożarem (nagły dopływ powietrza sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się ognia) - otwierając drzwi do takich pomieszczeń należy chować się za ich ościeżnicę.

-nie można dopuszczać do blokowania w pozycji otwartej drzwi wyposażonych w samozamykacze.

6.1.2. Obowiązki pracowników urzędu po ogłoszeniu alarmu ewakuacyjnego

- 1) Przerwać natychmiast pracę.
- 2) Opuścić z interesantami pomieszczenia najkrótszą bezpieczną drogą ewakuacyjną prowadzącą bezpośrednio do wyjść na zewnątrz obiektu - ewakuację z II kondygnacji budynku (piętra) prowadzić wyłącznie klatkami schodowymi.
- 3) Po opuszczeniu obiektu udać się do ustalonego rejonu ewakuacji.
- 4) Sprawdzić stan osobowy ewakuowanych - w przypadku jego niezgodności, natychmiast powiadomić o tym fakcie kierownika akcji ratowniczej
- 5) Wykonywać wszystkie polecenia kierującego akcją ratowniczą, jeżeli nie zagraża to ich zdrowiu i życiu.

6.2. Sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi

§ 13 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, nakłada na właściciela lub zarządcę obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób będących jej stałymi użytkownikami, niezakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV. obowiązek przeprowadzania co najmniej raz na 2 lata praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji. Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia powyższych działań. nie później niż na tydzień przed ich rozpoczęciem.

Praktyczne Sprawdzenie Ewakuacji sprowadza się do dwóch zagadnień:

1. Sprawdzenia organizacji ewakuacji, gdzie celem jest:

- sprawdzenie skuteczności sposobu informowania o zagrożeniu oraz systemu powiadamiania o konieczności ewakuacji, w tym reakcji na alarm pożarowy,
- doskonalenie procedur ewakuacji, w tym zapoznanie z kierunkami ewakuacji i zasadami zachowania się,
- koordynacja działań pracowników, a w szczególności osób funkcyjnych bezpośrednio odpowiedzialnych za bezpieczeństwo użytkowników obiektu,
- zminimalizowanie możliwości wystąpienia paniki i jej skutków.

-zmierzenie czasu potrzebnego na opuszczenie obiektu przez wszystkie osoby w nim się znajdujące.

-weryfikacja opracowanych zasad postępowania na wypadek pożaru.

2. Sprawdzenia warunków ewakuacji, tj.:

-ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych.

-długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych.

Główny nacisk podczas PSE należy położyć na ewakuację osób - zgodnie z założeniem, że życie ludzkie jest najcenniejsze.

Przygotowanie Praktycznego Sprawdzenia Ewakuacji

Pierwszy etap PSE powinien obejmować opracowanie założeń, w których wyznaczyć należy:

-potrzeby ludzkie i sprzętowe potrzebne do dokumentowania PSE.

-zadania dla osób wyznaczonych.

-przebieg PSE z podziałem na etapy.

Określenie potrzeb ludzkich sprowadza się do wyznaczenia osób funkcyjnych, których zadaniem będzie pomoc w odpowiednim przeprowadzeniu i dokumentowaniu PSE. tj. ogłoszenie alarmu, obsługa środków łączności, pomiaru czasu, zliczenia osób ewakuowanych.

Najprostsze jest przeprowadzenie PSE w celu pomiaru czasu potrzebnego na opuszczenie obiektu przez znajdujących się w nim ludzi (wystarczy jedna osoba i stoper).

Dodatkowymi elementami, które powinny zawierać założenia są planowane do użycia środki pozoracji i zamiar wprowadzenia utrudnień w obiekcie np. zablokowanie drzwi ewakuacyjnych lub wyłączenie oświetlenia podstawowego dróg ewakuacyjnych.

Ostatnim etapem przygotowania PSE jest powiadomienie Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Bydgoszczy o terminie przeprowadzenia działań. tj. na co najmniej 7 dni wcześniej. Komendant ma prawo podjąć decyzję o wzięciu udziału w ćwiczeniach jego przedstawiciela jako obserwatora lub wręcz przeprowadzenia wspólnych ćwiczeń z wykorzystaniem sił i środków będących w jego dyspozycji.

Przebieg PSE:

Etap I - rozmieszczenie osób wyznaczonych oraz ewentualne przygotowanie środków pozoracji.

Etap II - ogłoszenie alarmu donośnym głosem.

Etap III - pomiar czasu trwania poszczególnych faz.

Etap IV - sprawdzenie pomieszczeń w celu ustalenia liczby osób, które nie podjęły ewakuacji oraz przyczyny takiego zachowania.

Podsumowanie PSE

Po przeprowadzeniu praktycznego sprawdzenia ewakuacji należy sporządzić dokumentację z uwzględnieniem analizy i wniosków. Przy opracowaniu analizy i wniosków należy kierować się generalną zasadą, iż analiza powinna uwzględniać postawione PSE cele. Wnioski natomiast powinny wyznaczać elementy wymagające poprawy - zarówno z zakresu warunków, jak i organizacji ewakuacji. Za sporządzenie dokumentacji z przebiegu PSE uwzględniającej analizy i wnioski odpowiedzialny jest właściciel, zarządca obiektu lub osoba przez niego wyznaczona.

Regularne przeprowadzanie praktycznego sprawdzenia ewakuacji ma duży wpływ na poczucie bezpieczeństwa przez użytkowników obiektu, natomiast jej analiza może stanowić jeden z ważniejszych dokumentów potwierdzający ich przygotowanie na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia na terenie obiektu.

Przykładowe wnioski z przeprowadzonego PSE:

- oznakowanie ewakuacyjne powinno zostać uzupełnione - brak ciągłości w oznakowaniu dróg ewakuacyjnych spowodowało dezorientację wśród ewakuowanych;

- pracownicy nie zbagatelizowali alarmu, reakcja na alarm była prawidłowa i natychmiastowa - ewakuacja została podjęta zgodnie ze sposobem postępowania określonym w instrukcji:

- należy przeprowadzić dodatkowe szkolenie z zakresu ochrony przeciwpożarowej, uwzględniając w nim sposoby postępowania na wypadek pożaru oraz przeprowadzić praktyczny trening informowania donośnym głosem o zagrożeniu i ewakuacji;

- nie istnieje konieczność zmiany sposobów postępowania na wypadek pożaru:

- należy przeprowadzić ponownie praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji za 3 miesiące ze względu na bardzo długi czas trwania ewakuacji i niewłaściwe zachowanie pracowników.

.....
(Imię i nazwisko pracownika)

.....dnia.....

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że zostałem (am) zapoznany(a) z „Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego” i zawartymi w niej przepisami przeciwpożarowymi obowiązującymi w budynku Urzędu Gminy w Dobrczu ul. Długa 50, a w szczególności znane są mi zasady i sposoby:

- zapobiegania możliwości powstawania i rozprzestrzeniania się pożaru w obiekcie,
- postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia,
- ewakuacji ludzi i mienia,
- praktycznego użycia gasnic znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

„Instrukcje bezpieczeństwa pożarowego” przyjmuje do wiadomości i zobowiązuje się przestrzegać jej postanowień.

.....

(podpis pracownika)

Przyjęto do akt personalnych, dnia.....

.....

(imię i nazwisko)

Załącznik Nr 3

do Zarządzenia Wójta Gminy Dobrcz

Nr 72/09

.....

(stanowisko)

OŚWIADCZENIE

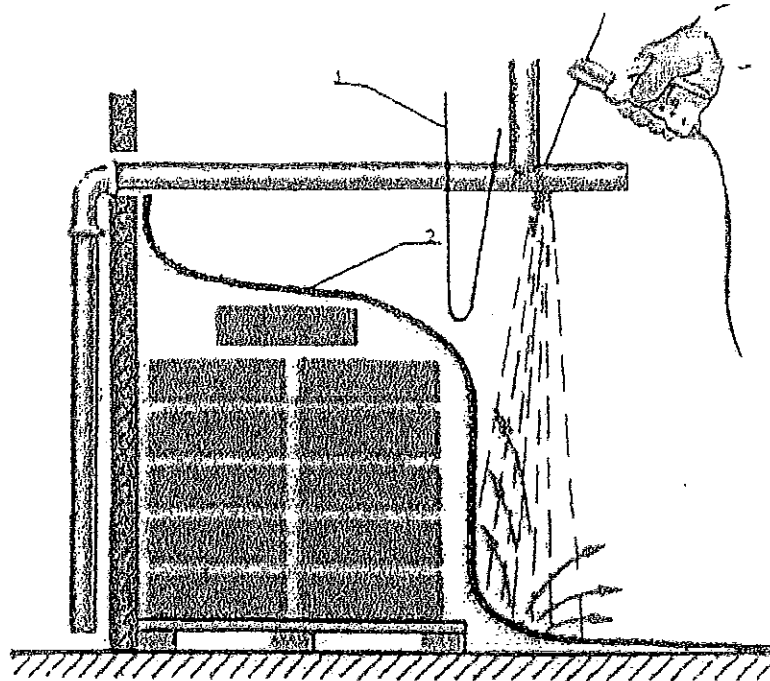
Oświadczam, że nadzorując prace remontowe które są niebezpieczne pod względem pożarowym w Urzędzie Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50, zapoznałem się z „Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego” i zobowiązuję siebie i swoich pracowników do przestrzegania niniejszej Instrukcji oraz innych obowiązujących przepisów bezpieczeństwa pożarowego.

(pieczęć firmy)

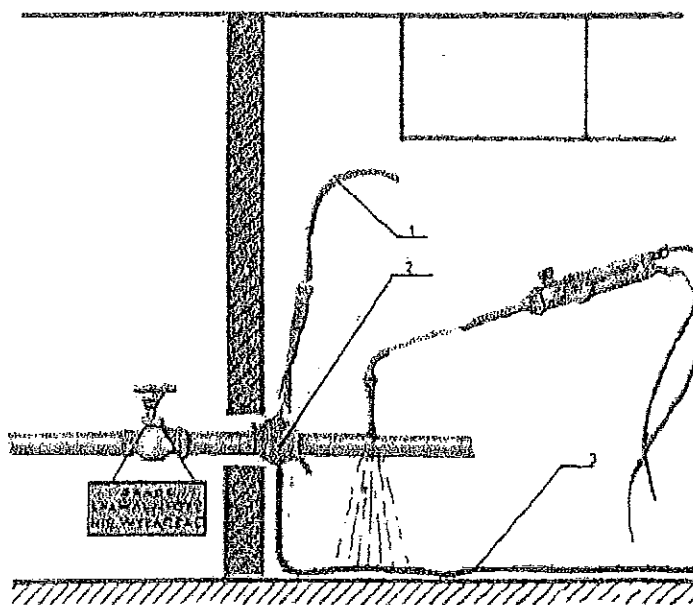
.....

(podpis)

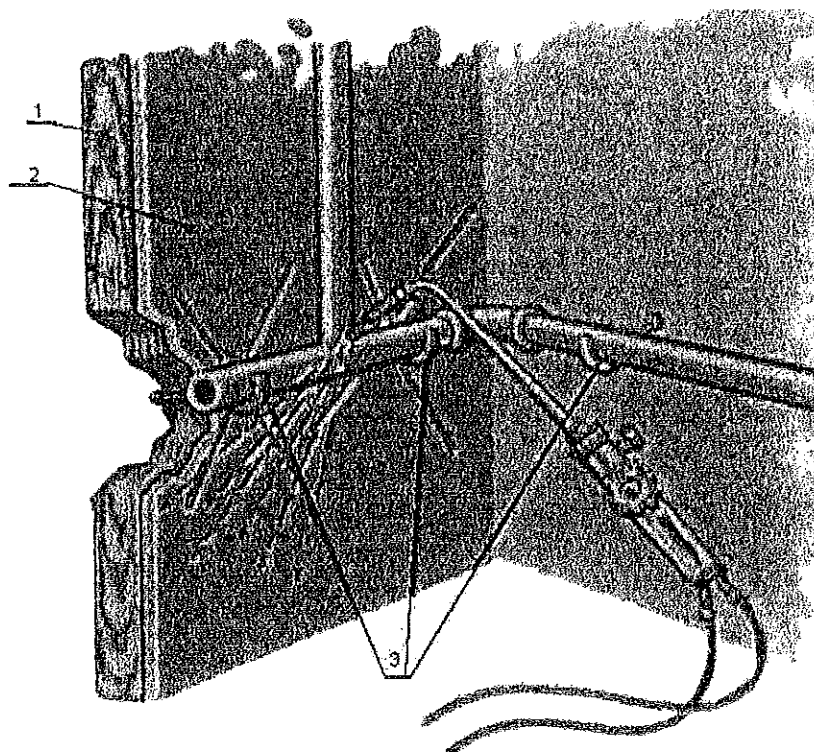
PRZYKŁADY ZABEZPIECZEŃ PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

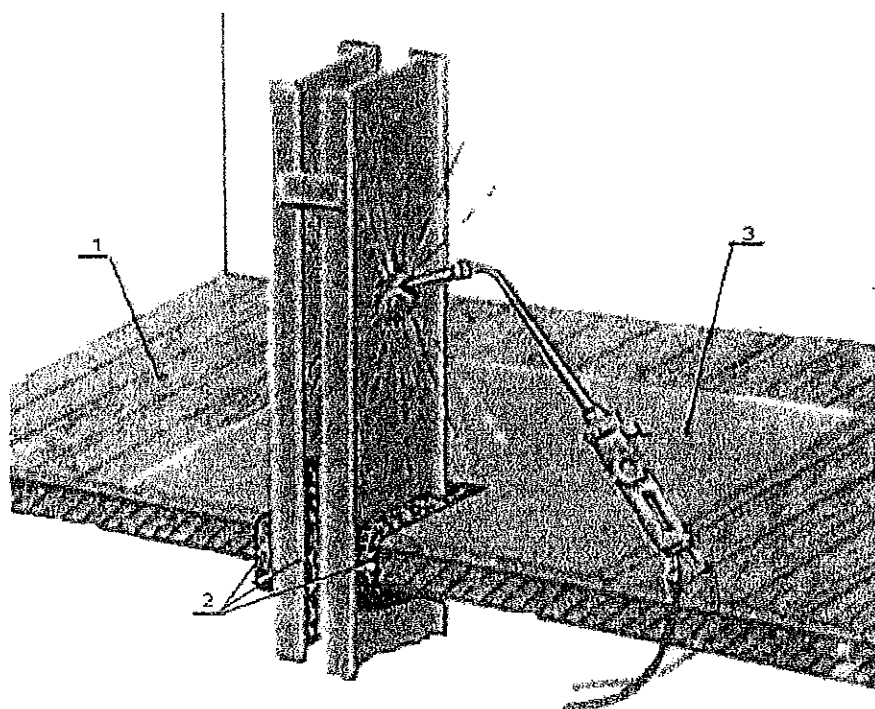
Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłania się w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1 - ekran, 2 - koc z włókna szklanego.

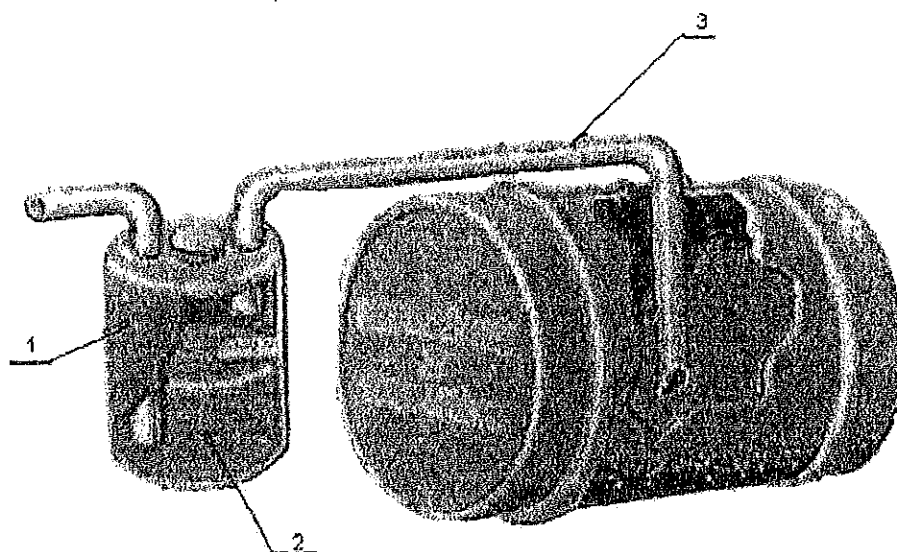
Spawane przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu nich należy sukcesywnie chłodzić: 1 - przewód doprowadzający wodę, 2 - zwoje sznura niepalnego, 3 - koc z włókna szklanego.

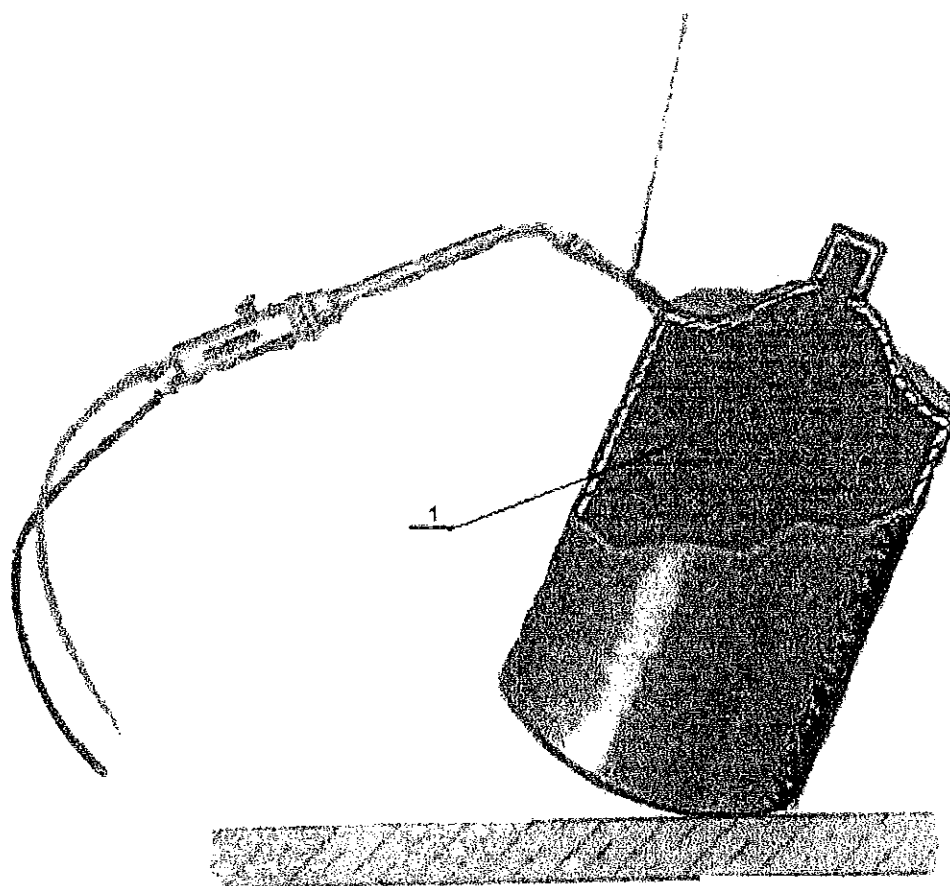
Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemontować lub skutecznie chłodzić: 1 - palna ścianka, 2 - niepalna wykładzina, 3 - haki podtrzymujące instalację.

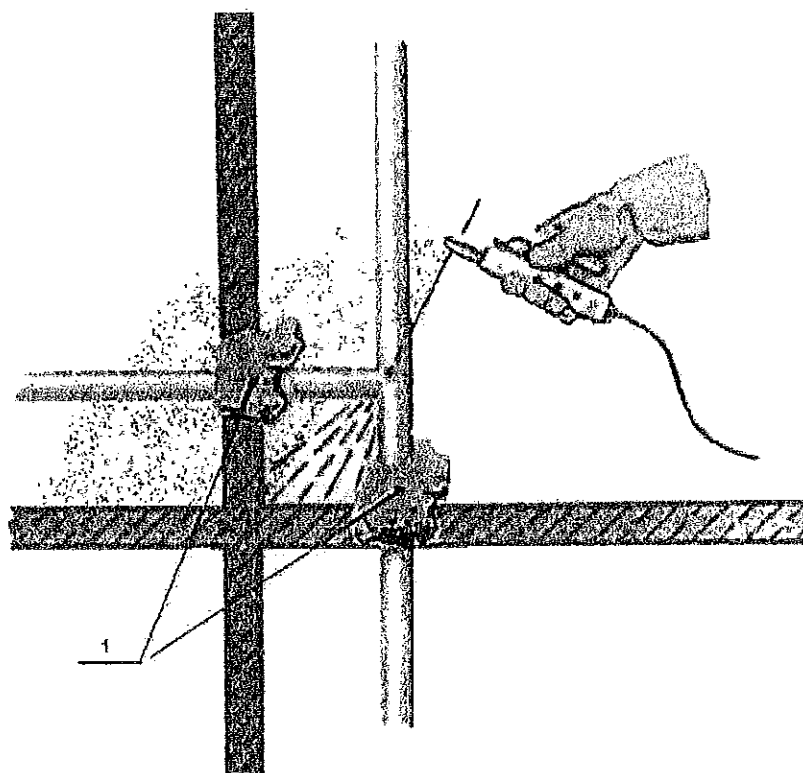
Sposób prawidłowego spawania metalowego elementu konstrukcji przechodzącego przez element drewniany: 1 - element drewniany, 2 - szczeliwo niepalne, 3 - koc z włókna szklanego.

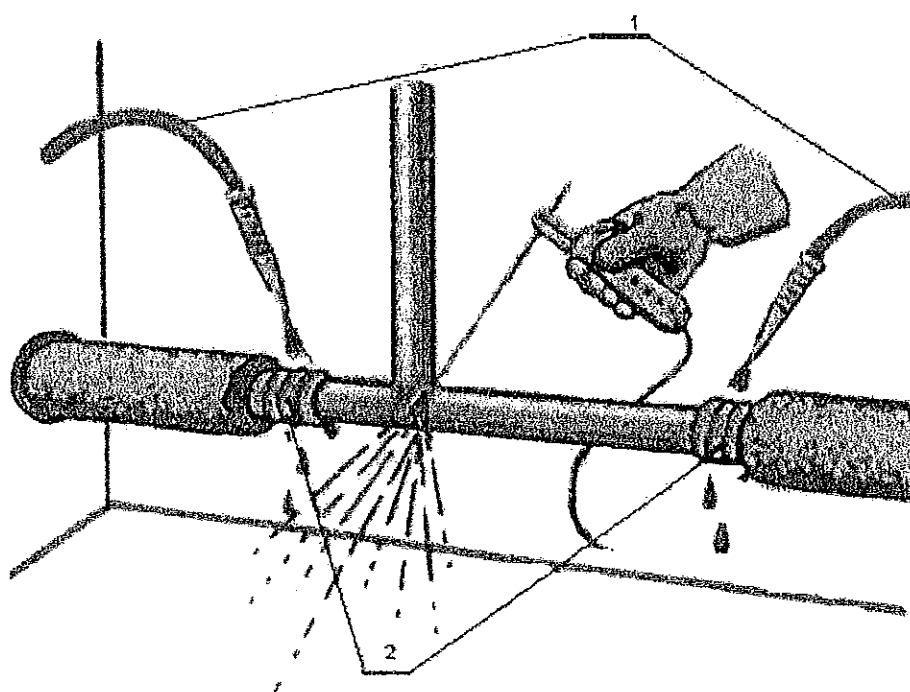
Cięte lub spawane pojemniki, mogące zawierać gazy lub pary cieczy palnych, należy przed przystąpieniem do prac wypełnić gazem obojętnym, np. gazami spalinowymi z silnika spalinowego, podawanymi przez łapaczkę iskier: 1 - łapaczka iskier, 2 - woda, 3 - przewód doprowadzający gazy do wnętrza pojemnika.

Niewielkie pojemniki, mogące zawierać palne gazy lub pary cieczy palnych, zabezpiecza się skutecznie przed zapaleniem lub wybuchem napełniając je wodą - 1.

Wszelkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału - 1.

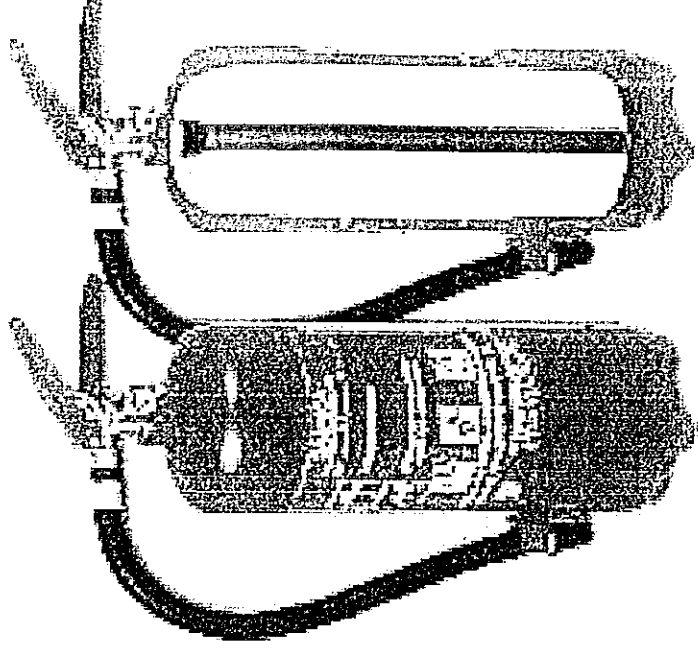

Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolację cieplną na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwopalna) chłodzić skutecznie np. sposobem pokazanym na rysunku: 1 - przewody doprowadzające wodę, 2 - zwoje sznura z włókna szklanego.

GAŚNICA PROSZKOWA

Sposób użycia gaśnicy w razie pożaru:

1. Zdjąć z wieszaka i podbiec z nią do miejsca pożaru,
2. Po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i zawleczkę,
3. Uruchamiamy dźwignie lub zbijak i kierujemy strumień proszku w ognisko pożaru,
4. Działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej lub dźwigni prządowniczki,
5. Ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej.

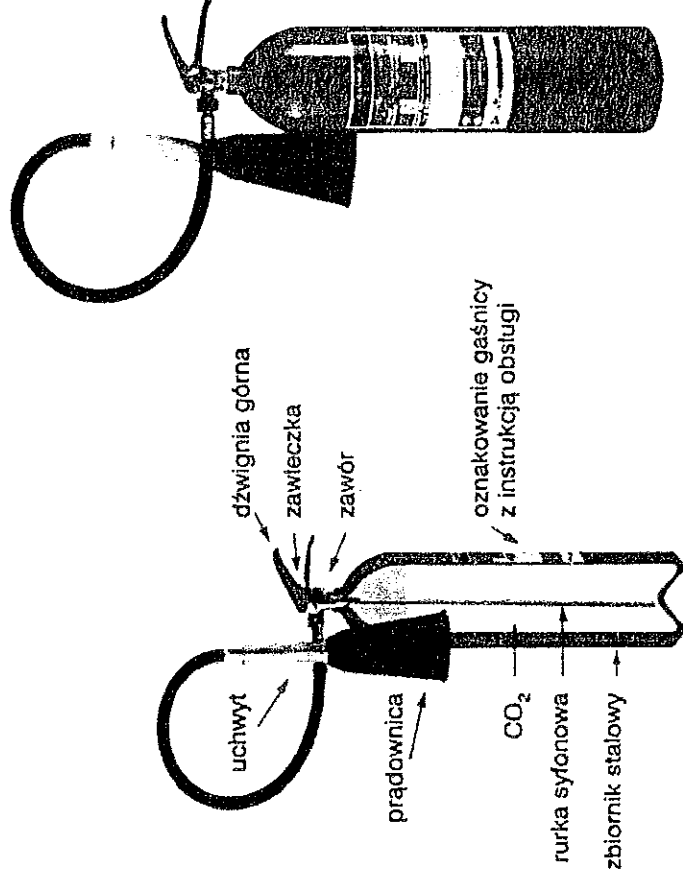
Zastosowanie gaśnicy:

- ◆ do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewna, papieru, tkanin itp.),
- ◆ do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się, np. benzyna, alkohole, oleje, lakiery),
- ◆ do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych np. propan, acetylen, gaz ziemny).

GAŚNICA ŚNIEGOWA

Sposób użycia gaśnicy w razie pożaru:

1. Po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i zawleczkę,
2. Uruchamiamy dźwignię i kierujemy strumień dwutlenku węgla na ognisko pożaru,
3. Działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej.

Należy pamiętać o tym że:

- w czasie działania gaśnicy trzymać ją tylko za uchwyt prądownicy,
- nie wolno używać tych gaśnic do gaszenia ludzi.

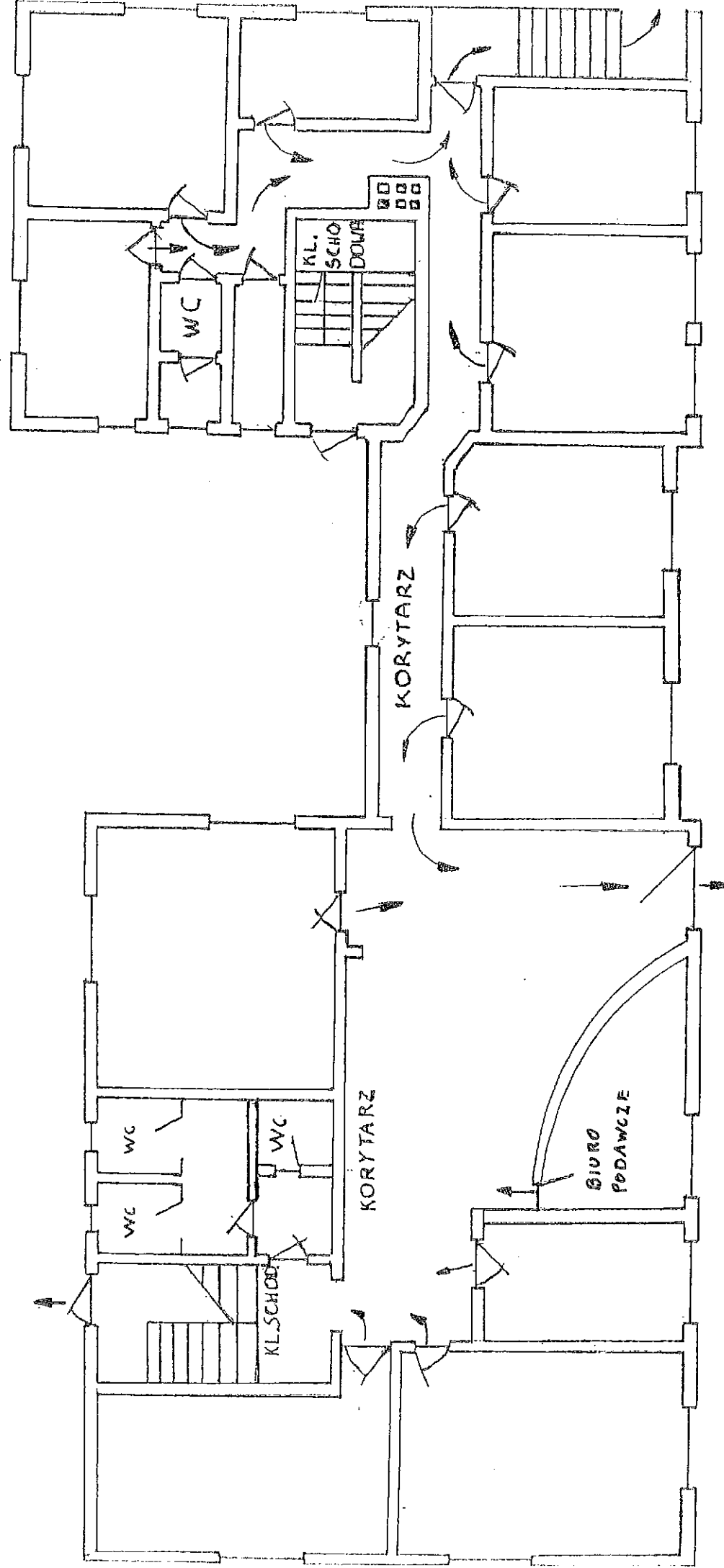
Zastosowanie gaśnicy:

- ♦ do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się, np. benzyna, alkohole, oleje, lakiery),
- ♦ do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych np. propan, acetylen, gaz ziemny).

Urząd Gminy w Dobrczu

Plan ewakuacyjny

parter

Urząd Gminy w Dobrczu

Plan ewakuacyjny

piętro

